

วันสารทเดือนสิบ

สืบสานประเพณีแห่งความกตัญญูภาคใต้

ประวัติ

ประเพณีสารทเดือนสิบ เป็นประเพณีสำคัญของชาวไทยพุทธภาคใต้ โดยจะเริ่มกิจกรรมตามประเพณีในวันแรม ๑ ค่ำเดือนสิบ เชื่อว่าเป็นวันที่ยมบาลปล่อยดวงวิญญาณบรรพบุรุษผู้ล่วงลับกลับมาเยี่ยมลูกหลาน ลูกหลานจึงทำบุญต้อนรับ เรียกว่า “วันรับตายาย” และในวันแรม ๑๕ ค่ำเดือน ๑๐ หรือเรียกว่า “วันส่งตายาย” ลูกหลานจะทำบุญเพื่อส่งวิญญาณบรรพบุรุษผู้ล่วงลับอีกครั้งหนึ่ง

โดยพุทธศาสนิกชนจะนิยมไปทำบุญ นำอาหารคาวหวานและขนมไทยที่สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ เช่น ขนมพอง ขนมลา ขนมหง ขนมดีซำ ขนมไข่ปลา ขนมเทียน ขนมท่อนใต้ มาถวายพระเพื่ออุทิศบุญกุศลให้แก่ผู้ล่วงลับ

๕ ขนมทำบุญหมุ่รับสารทเดือนสิบ

ขนมลา

แทนเครื่องหมุ่ แพรพรรณ

ขนมบ้า

แทนลูกสะบ้าสำหรับไว้เล่น
ต้อนรับสงกรานต์

ขนมดัดขี้

แทนเงินตราสำหรับ
จับจ่ายใช้สอย

ขนมพอง

แทนเรือข้ามมหารณพ
สำหรับผู้ล่องลပ်

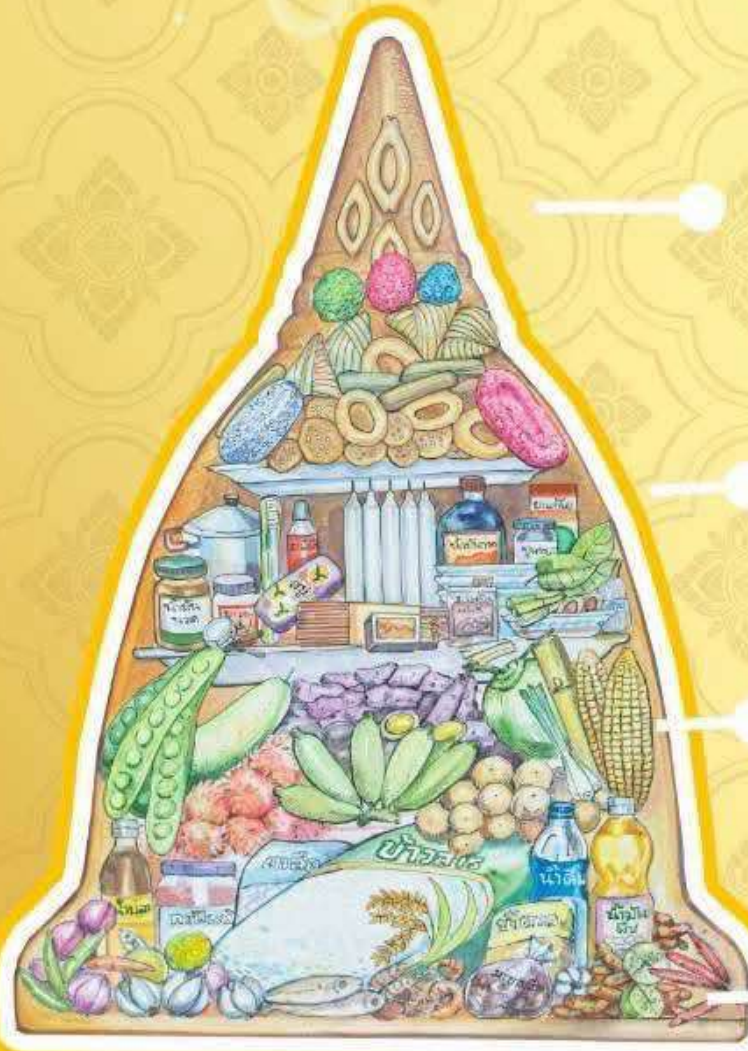
ขนมไข่ปลา

แทนเครื่องประดับ ลักษณะคล้าย
กำไล แหวน

การจัดหมัรบ

ชั้นที่ ๔ : ขนบสำคัญ ๕ อย่าง

ชั้นที่ ๓ : ขอบใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้นที่ ๒ : อาหารประเภทพืชผัก

ชั้นที่ ๑ : อาหารแห้ง

การจัดหมัรบ

การจัดหมัรบ คือ การบรรจุและประดับด้วยสิ่งของอาหาร
ขนมเดือนสิบลงในภาชนะที่เตรียมไว้ เช่น ถาด กาละมัง ฯลฯ
ชั้นล่างสุดบรรจุอาหารแห้ง ชั้นสองเป็นพืชผักที่เก็บไว้ได้นาน
ชั้นสามเป็นของใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นบนสุดประดับขนมได้แก่
ขนมพอง ขนมลา ขนมบ้า ขนมเมฆา ขนมเทียน

วันสารทเดือนสิบ

สืบสานประเพณีแห่งความกตัญญูภาคใต้

การตั้งเปรต

“การตั้งเปรต” เป็นพิธีกรรมสำคัญที่สัมพันธ์กับประเพณีสารทเดือนสิบของภาคใต้ โดยเฉพาะในจังหวัดนครศรีธรรมราช ตามคติความเชื่อว่าช่วงสารทเดือนสิบเป็นเวลาที่ ประตูนรกเปิด วิญญาณบรรพบุรุษและผู้ล่วงลับจะกลับมารับส่วนบุญที่ลูกหลานจัดถวาย การตั้งเปรตจึงเป็นการทำบุญเพื่ออุทิศส่วนกุศลแก่ญาติผู้ล่วงลับและวิญญาณที่ไร้ญาติ

ประเภทของการตั้งเปรต

๑. การตั้งเปรตนอกวัด

มักจัดบริเวณทางเข้าวัด ริมกำแพงวัด หรือโคนต้นไม้ เพื่ออุทิศให้แก่ผู้ล่วงลับที่ไม่มีญาติ ของที่นำมาตั้งเปรตประกอบด้วยอาหาร ขนมเดือนสิบ และบางครั้งมีเงินเล็กน้อยวางไว้เพื่อแผ่กุศลไปให้

๒. การตั้งเปรตในวัด

นิยมทำโดย ยกพื้นสูง ใกล้เคียงรั้วฉันทของพระ ชาวบ้านจะนำอาหาร ขนม ข้าว แกง ปลาเค็ม หมาก พลุ และสิ่งของอื่น ๆ มาวางรวมกัน โดยมีการชักสายสิญจน์เชื่อมไปยังที่ตั้งเปรต พระจะชักสายสิญจน์ขึ้นเป็นสัญญาณให้ชาวบ้านแย่งชิงสิ่งของที่ตั้งไว้ พฤติกรรมนี้เรียกว่า “ชิงเปรต” เชื่อว่าการที่ลูกหลานแย่งชิงของกันอย่างสนุกสนานจะทำให้เปรตมีความสุข

